

POMSZCZONY (4) *part praet pass pf*

pomszczony (2), **pomszczon** (2).

Pierwsze o jasne; -ony; formy niezłożone z tekstów nie oznaczających ó.

sg m N pomszczony (1). ◊ f N (praed) pomszczona (1). ◊ n N (praed) pomszczon(e) (1) StryjKron, pomszczono (1) BierEz.

Składnia dopełnienia sprawcy: pomszczony od kogo (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Za który wzięto odwet, ukarano sprawcę (o złych uczynkach); ultus Mącz (4) : Wiedz coć zdradnie wczyniono/ Musić być zawnię pomfzczono. BierEz H; Mącz 501b; to niezawądzi namniey/ ielli ich zgwałcenie wiary przez zdradę będzie od nas pomfzczone StryjKron 215.

pomszczon czym (1): Bo tá [głowa chłopska, tj. zabójstwo chłopa] tylko pieniądzmi bywa pomfzczoną [tantum pecunia vindicatur]/ á daleko mniefzemi niżli głowá śláchecka ModrzBaz 80.

Synonimy: pokarany, skarany, ukarany.

Cf NIEPOMSZCZONY, POMŚCIĆ

LW